गंधर्वैरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ जीवग्राहं जीवंतमेवगृहीत्वेतिणमुलंतं कषादित्वादग्रहीदित्यनुप्रयोगः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ राज्ञोयुधिष्ठिर

वैशंपायनउवाच गंधर्वैस्तुमहाराजभग्नेकर्णेमहारथे ॥ संप्राद्रवच्चमूःसर्वाधार्तराष्ट्रस्यपश्यतः ॥ १ ॥ तान्दृष्ट्वाद्रवतःसर्वान्धार्तराष्ट्रान्पराङ्मुखान् ॥ दुर्योधनोमहाराजोनासीत्तत्रपराङ्मुखः ॥ २ ॥ तामापतंतींसंप्रेक्ष्यगंधर्वाणांमहाचमूं ॥ महताशरवर्षेणसोभ्यवर्षदरिंदमः ॥ ३ ॥ अचिंत्यशरवर्षंतुगंधर्वास्तस्यतंरथं ॥ दुर्योधनंजिघांसंतःसमंतात्पर्यवारयन् ॥ ४ ॥ युगमीषांवरूथंचतथैवध्वजसारथी ॥ अश्वांस्त्रिवेणुंतल्पंचतिलशोव्यधमच्छरैः ॥ ५ ॥ दुर्योधनंचित्रसेनोविरथंपतितंभुवि ॥ अभिद्रुत्यमहाबाहुर्जीवग्राहमथाग्रहीत् ॥ ६ ॥ तस्मिन्गृहीतेराजेंद्रस्थितंदुःशासनंरथे ॥ पर्यगृह्णंतगंधर्वाःपरिवार्यसमंततः ॥ ७ ॥ विविंशतिचित्रसेनावादायान्येविदुद्रुवुः ॥ विंदानुविंदावपरेराजदारांश्चसर्वशः ॥ ८ ॥ सैन्यंतद्धार्तराष्ट्रस्यगंधर्वैःसमभिद्रुतं ॥ पूर्वंप्रभग्नाःसहिताःपांडवानभ्ययुस्तदा ॥ ९ ॥ शकटापणवेशाश्चयानयुग्यंचसर्वशः ॥ शरणंपांडवान्जग्मुर्ह्रियमाणेमहीपतौ ॥ १० ॥ सैनिकाऊचुः प्रियदर्शीमहाबाहोधार्तराष्ट्रोमहाबलः ॥ गंधर्वैर्ह्रियतेराजापार्थास्तमनुधावत ॥ ११ ॥ दुःशासनोदुर्विषहोदुर्मुखोदुर्जयस्तथा ॥ बध्वाह्रियंतेगंधर्वैराजदाराश्चसर्वशः ॥ १२ ॥ इतिदुर्योधनामात्याःक्रोशंतोराजगृद्धिनः ॥ आर्तादीनास्ततःसर्वेयुधिष्ठिरमुपागमन् ॥ १३ ॥ तांस्तथाव्यथितान्दीनान्भिक्षमाणान्युधिष्ठिरं ॥ दृष्ट्वान्दुर्योधनामात्यान्भीमसेनोभ्यभाषत ॥ १४ ॥ महताहिप्रयत्नेनसंनह्यगजवाजिभिः ॥ अस्माभिर्यदनुष्ठेयंगंधर्वैस्तदनुष्ठितं ॥ १५ ॥ अन्यथावर्तमानानामर्थोजातोयमन्यथा ॥ दुर्मंत्रितमिदंतावद्राज्ञोदुर्द्यूतदेविनः ॥ १६ ॥ द्वेष्टारमन्येक्लीबस्यापातयंतीतिनःश्रुतं ॥ इदंकृतंनःप्रत्यक्षंगंधर्वैरतिमानुषं ॥ १७ ॥ दिष्ट्यालोकेपुमानस्तिकश्चिदस्मत्प्रियेस्थितः ॥ येनास्माकंहृतोभारआसीनानांसुखावहः ॥ १८ ॥ शीतवातातपसहांस्तपसाचैवकर्शितान् ॥ समस्थोविषमस्थान्हिद्रष्टुमिच्छतिदुर्मतिः ॥ १९ ॥ अधर्मचारिणस्तस्यकौरव्यस्यदुरात्मनः ॥ येशीलमनुवर्तंतितेपश्यंतिपराभवं ॥ २० ॥ अधर्मोहिकृतस्तेनयेनैतदुपशिक्षितं ॥ अनृशंसास्तुकौंतेयास्तत्प्रत्यक्षंब्रवीमिवः ॥ २१ ॥ एवंब्रुवाणंकौंतेयंभीमसेनमपस्वरं ॥ नकालःपरुषस्यायमितिराजाभ्यभाषत ॥ २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिदुर्योधनादिहरणेद्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

स्य ॥ १६ ॥ क्लीबस्यअशक्तत्वात् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अपस्वरंक्रोधेनविकलवर्णंयथास्यात्तथाब्रुवाणं ॥ २२ ॥ इत्यार० नै० भा० द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥

Digitized by Google